

SCI-CONF.COM.UA

INTERNATIONAL EXPERIENCE IN SCIENTIFIC RESEARCH

**PROCEEDINGS OF VII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 19-21, 2026**

**CHICAGO
2026**

INTERNATIONAL EXPERIENCE IN SCIENTIFIC RESEARCH

Proceedings of VII International Scientific and Practical Conference
Chicago, USA
19-21 February 2026

Chicago, USA

2026

UDC 001.1

The 7th International scientific and practical conference “International experience in scientific research” (February 19-21, 2026) BoScience Publisher, Chicago, USA. 2026. 524 p.

ISBN 978-1-73981-121-1

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // International experience in scientific research. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. BoScience Publisher. Chicago, USA. 2026. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-international-experience-in-scientific-research-19-21-02-2026-chikago-ssha-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: chicago@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2026 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2026 BoScience Publisher ®

©2026 Authors of the articles

УДК 330.34:321.011.5

**ЯКИМ МАЄ БУТИ «СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ» РОЗВИТОК
ДЕРЖАВИ, І ЧОМУ ВОНА РОЗВИВАЄТЬСЯ НЕ ТАК, ЯК ПОТРІБНО:
ДЕЯКІ ДУМКИ ВСЛУХ**

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., с.н.с., професор

Український державний університет науки і технологій

м. Дніпро, Україна

Анотація: Пропонуються науково обґрунтовані шляхи «соціально-економічного» розвитку української держави, з урахуванням нового наукового мислення, завдяки яким вона могла б розвиватися колосальними темпами. Вказується низка причин, які заважають цьому розвитку. Наголошується, що в даний час знову обрано неправильний шлях розвитку, тому кризові явища продовжуватимуться.

Ключові слова: соціально-економічний розвиток, економічна теорія, макроекономіка, модель економіки, модель політики, морально-етичні принципи, гуманізм, демократія, аристократія, політика, космічне мислення.

Побудова високорозвиненого людського суспільства, в якому кожна людина почуватиме себе вільною та щасливою особистістю, є досить складною проблемою, на шляху вирішення якої є величезна кількість перепон.

Як говорив один відомий літературний персонаж: «Для того, щоб керувати, потрібно, як-не-як, мати точний план на деякий, хоч скільки-небудь пристойний термін». Нині немає жодного науково обґрунтованого плану «соціально-економічного» розвитку суспільства, а якщо і є плани, то вони здебільшого стосуються економіки та «науково-технологічного» розвитку.

Матеріальна наука зараз зайшла в глухий кут і вже не відповідає на багату кількість питань, характерних для духу часу. Розвиток нового суспільства має відбуватися з урахуванням лише нового наукового мислення,

яке має прийти на зміну старій матеріальній парадигмі.

Новий вид мислення виник у результаті Духовної революції, наприкінці XIX – на початку XX століть, і має повне право називатися Космічним мисленням. Провісниками цього мислення стали великі вчені, які поєднали у своїх працях науку та метанауку: В. І. Вернадський, К. Е. Цюлковський, О. Л. Чижевський, П. Тейяр де Шарден, Нільс Бор, Альберт Ейнштейн. Нове Космічне мислення потребує іншої системи пізнання та інших методологічних засад, ніж ті, що існують у сучасних теоріях пізнання. Нова система пізнання, яка відповідає новому мисленню, є синтезом основних способів пізнання, наукових і метанаукових, який призведе до відновлення, на більш високому рівні, зв'язку з Вищими силами. Космічне мислення – це не тільки наукова концепція, а й практичне перетворення життя і свідомості людини. Така система пізнання буде тісно пов'язана з моральними та етичними моментами. Космічне мислення містить новий підхід до дослідження проблем людини як космічної структури, в якій явище свідомості є найважливішою еволюційною спрямованістю.

Сюди слід віднести і вчення Живої Етики, методологія якої має тісний зв'язок з дією законів Космосу, без урахування яких не зможе зараз існувати жодна система пізнання. Так дія різних космічних законів охоплює не тільки сам Космос, але поширюється і на земний план, і на розвиток людського суспільства та самої людини. Головним предметом Живої Етики є шляхи вдосконалення людини та закони її космічної еволюції. Вчення Живої Етики показує напрямок руху соціуму і моральні принципи, на яких має будуватися життя людського суспільства. Провідна роль у вдосконаленні людини приділяється підвищенню її свідомості. Сучасна матеріалістична наука вважає своїм особливим досягненням отримані результати «науково-технологічного» прогресу, а метанаука вважає, що не величина ВВП є основним показником розвитку держави, а «морально-етичний» прогрес і рівень розвитку свідомості її громадян.

Небезпека сьогодення моменту полягає в тому, що

«науково-технологічний» прогрес, який ґрунтується на матеріальних фізичних законах, розвивається набагато швидше, ніж «морально-етичний» прогрес, який ґрунтується на духовних законах природи. Причому останні далеко ще не всім зрозумілі, оскільки їх дії відчуваються не зразу, оскільки розтягнуті у часі. Існування духовних законів відчувають лише люди, які досягли певного рівня свідомості, інші відчувають лише наслідки дії цих законів, без ясного розуміння «причинно-наслідкових» зв'язків, тому вони і нехтують ними. Сильне відставання між цими двома прогресами може призвести до великого лиха, пов'язаного зі знищенням значної частини людства.

Стратегію розвитку майбутньої нової країни та всі важливі рішення в країні повинна приймати «аристократія» – тобто влада найкращих. Не псевдоаристократів, які мають багато грошей і хороший родовід, а справжніх аристократів – людей з високим рівнем свідомості, альтруїстів. Тільки вища в еволюції особистість може вести за собою нижчі, а не навпаки.

Що стосується «демократизації» суспільства, то це просто лазівка для просування в «народні» депутати випадкових, але підконтрольних громадян, які зовсім не мають необхідних якостей для прийняття важливих рішень на користь всього народу. Ніякої «демократії», тобто «влади народу», насправді не існує. Ніколи ніде ніякий народ не правив державою. «Ляльководи» просто добре навчилися використовувати «принципи демократії» у своїх власних інтересах. Демократія може бути лише серед рівних по свідомості людей. Враховуючи, що в суспільстві дурнів завжди більше, ніж розумних, а рішення приймаються більшістю голосів, то рішення завжди будуть «дурними». Хоча ще стародавні попереджали, що голоси треба «зважувати», а не підраховувати. «Вага» голосу залежить від того, кому він належить: розумній чи дурній людині.

Завдяки так званій «демократії», правом голосу наділили будь-кого. Тому підсумкові результати голосування бажають бути більш справедливішими. Дана ситуація нагадує приблизно таку безглузду ситуацію, коли, наприклад, у деякому конструкторському бюро, питання про запуск у виробництво нового

двигуна, вирішують не тільки генеральний конструктор і провідні фахівці, а й залучені до вирішення цього питання (та ще шляхом таємного голосування), всі члени конструкторського бюро, включаючи бухгалтерію, обслуговуючий персонал, охоронців та підсобних працівників.

На наш погляд, весь електорат необхідно ретельно «просіяти» з метою виявлення пасивних виборців, які готові за невелику «подачку» голосувати так, як їм буде зазначено, що спотворює загальну картину волевиявлення народу. Одним із способів, як це зробити, може бути, наприклад, обмін між державою та громадянином, який досяг 25 років, певної суми грошей, на його право голосування. Інакше кажучи, «продажні» виборці можуть одночасно поміняти своє право голосувати, на певну грошову суму. Багато хто цією пропозицією із задоволенням скористається. При цьому у них у паспорті проставляється відмітка, що цей громадянин втратив своє право голосування, і надалі у виборах він не братиме участі. Таким чином, приблизно до 10 % громадян низької соціальної відповідальності можуть бути виключені із виборчого процесу. Це дозволить посилити загальну відповідальність активних виборців за якість прийнятих рішень. Адекватні виборці не повинні зазнавати негативних підсумків голосування через те, що якісь дурні не мають критичного мислення, а беруть участь у голосуванні нарівні з усіма. Попередимо, що завжди найдуться й такі ліберали, що скажуть, що ви лишаєте людину її виборчого права, а це неприпустимо. Це один із видів маніпуляції свідомістю. Насправді, ми лише посилюємо вибір активних виборців, спрямований на користь усього суспільства, в тому числі й тих, хто не голосує.

Слід також звернути увагу на те, що інститут народних депутатів уже давно зжив себе, оскільки депутати сильно відірвалися від народу і більше займаються вирішенням своїх особистих питань. Це пов'язано з тим, що в депутати здебільшого «рвуться» зовсім не альтруїсти, які готові все на світі віддати в ім'я щастя народу. Крім того, за кожним депутатом стоять групи впливу, які виділяють гроші на виборчу кампанію та надалі намагаються впливати на політику через своїх «кишенькових» депутатів. Навіть і сліпий уже

бачить, що вища влада повністю занурилася в корупцію.

На наш погляд, замість «рад народних депутатів» мають бути «ради наймудріших», до яких повинні входити люди високого рівня свідомості та високої духовності (основні критерії відбору), а не водії, секретарки, масажисти, охоронці, спортсмени або просто «потрібні люди», готові на першу вимогу виконати волю своїх благодійників. Причому перед тим, як потрапити до «вищої ради наймудріших», треба спочатку зарекомендувати себе, працюючи в «нижчих радах». Будь-яке рішення, яке приймає «рада наймудріших», має сприяти поліпшенню життя народу. Інакше воно є невірним. Усі політичні партії мають бути заборонені як такі, що не виправдали народної довіри.

Ідеологічною основою майбутньої держави має стати «гуманізм», який представляє таку систему побудови суспільства, в якому найвищою цінністю є життя людини, а всі матеріальні та нематеріальні ресурси спрямовані на те, щоб зробити це життя максимально комфортним та безпечним.

Так повелося, що в суспільстві приділяється більше уваги якості життя людини, ніж якості самої людини, хоча останній показник є набагато важливішим. І зовсім не обов'язково, що якісні умови життя призведуть до появи якісної людини. Як показала практика, це зовсім не так. Ситі та сприятливі умови життя не завжди супроводжують становлення високодуховної та високоморальної особистості. Навіть, навпаки, комфортні умови життя розслаблюють людину, заважають їй удосконалюватися.

Економічний розвиток не можна ніяк відривати від соціального розвитку та від індивідуального розвитку кожної окремої людини. Проте економічна теорія ніколи не наголошувала на необхідності розвитку самої людини. Вона завжди її вважала «гвинтиком», «ресурсом», «споживачем», «економічною людиною». Тому сучасна економічна система плодить цілу армію паразитів, котрі живуть не за рахунок своєї праці, а за рахунок різних хитрих шахрайських схем, які дозволяють їм не працювати, але споживати. Причому економічна теорія виправдовує такий несправедливий стан справ і не хоче його змінювати.

Людина є самим проблематичним елементом «соціально-економічної» системи. У житті всі люди різні та рішення, які вони приймають, також різні. Якість прийнятих ними рішень безпосередньо залежить від якості самої людини, від рівня розвитку її свідомості. Чи будуть ці рішення спрямовані на творення або на руйнування, вирішувати самій людині?

Якщо ми хочемо побудувати високорозвинене суспільство, то передусім потрібно виховати високорозвинену людину. Високорозвинена людина не може жити на нетрудові доходи, це суперечить її внутрішнім переконанням.

Засновники «наукового» комунізму дали не зовсім вірну версію побудови щасливого майбутнього. Перебільшення значення економічного фактору в історичному процесі призвело до гіпертрофованого уявлення про роль класів та класову боротьбу в історії людства. Закони історичного процесу розвитку суспільства треба було шукати зовсім не там, де їх шукали теоретики марксизму. Фундаментальним поняттям історичного матеріалізму у них з'являлося поняття діяльності й передусім «виробничо-економічної». При цьому було висунуто постулат, що «буття визначає свідомість»? Хоча «буття визначає свідомість» лише в людей низького рівня свідомості, а у людей високого рівня свідомості, навпаки, «свідомість визначає буття».

Велика проблема пов'язана з тим, що урядам багатьох країн немає потреби розвивати людство, адже неосвіченими людьми і управляти легше. Тому людям малюється перспектива ситого суспільства як суспільства загального благоденства. Ця концепція ґрунтується на принципах рівності можливостей, справедливого розподілу багатства, забезпечення гідної якості та рівня життя. Багатьом людям цього достатньо. Такий ситий рівень життя населення гарантує спокійне життя для еліт, які продовжують і надалі наживатися за рахунок свого населення, яке толком нічого не розуміє. Однак, все може бути зовсім по-іншому.

На наше глибоке переконання, рівень розвитку свідомості людини є дуже важливим показником, оскільки тільки по ньому можна судити про те, чи суспільство в цій державі еволюціонує, чи ні, чи виконується головне

планетарне завдання, пов'язане з удосконаленням людської цивілізації? А решта макроекономічних показників є другорядними. Тому пропонується рівень розвитку свідомості людини зробити одним з основних макроекономічних показників, по якому можна судити, просунулося суспільство вперед, шляхом вдосконалення, чи ні.

Якщо звернутися, наприклад, до України, то населенню кажуть, що ми «йдемо до Європи», що нам близькі «європейські цінності». А куди, власне, «іде» сама Європа? Чи вона вже прийшла? І там уже створено ідеальне суспільство? Але, дозвольте! У Європі, що немає криз, немає інфляції, немає безробіття, немає тюрем? Чиновники там не беруть хабарів, там нема корупції? Там немає ґрат на вікнах чи двері не мають заборів? А чи громадяни досягли там найвищого рівня розвитку? Там є ті самі економічні та фінансові «цінності», які дуже гальмують розвиток людства. Йдеться про гонитву за багатством, за речами, за «прибутком». Про бажання бути багатим і щасливим, яке вселяється людям повсюдно через засоби масової інформації. Тут панує культ «золотого тільця». «Картинка» для телебачення та реальне життя дуже контрастують між собою. Адже людина насправді не може бути щасливою по-справжньому, поки вона переслідує матеріальні цінності. Можна побудувати державу набагато краще, ніж Європейський Союз. Повинні враховуватися і не «європейські», і не «національні» цінності, а лише «загальнолюдські» цінності, на користь усіх членів суспільства. Тільки тоді людська цивілізація зможе правильно розвиватися. А поки що всі «західні цінності» світ наочно побачив у «файлах Епштейна». Падіння моралі перейшло всі межі.

Як із гнилих овочів не можна зварити хороший і смачний борщ, так і з порочних людей не можна збудувати справедливе та гуманне суспільство.

Принципи, на яких побудована ліберальна економіка, поглинули всі інші сфери людської діяльності: науку, освіту, культуру, медицину, спорт тощо. Усе почало купуватися і продаватися. У суспільстві з'явилося дуже багато егоїстів, які бачать тільки свій добробут і прикладають для цього всі сили. Благополуччя решти людей їх не цікавить. Це дуже небезпечні особи, яких не можна жодним

чином допускати до влади або до командних посад. Чим більше в них влади, тим більше можливостей для зміцнення ними свого матеріального становища.

Що стосується економічної моделі суспільства, то вона повинна відповідати загальній соціальній спрямованості. Ми не будемо на ній зупинятись, оскільки вона досить докладно описана у роботах [1-17]. Скажімо лише, що це науково обґрунтована високоефективна безкризова макроекономічна модель, у якій немає протиріч, і тому відсутні всі негативні явища, які притаманні сучасній ліберальній економіці. Крім того, ця модель супроводжує розвиток людської особистості так як не провокує в людині порочні якості, як це робить сучасна ліберальна економіка.

Люди колись повинні дійти до висновку, що «морально-етичні» принципи є першорядними, а все інше – наслідок від них. Суспільство колись повинно зрозуміти, що розвиток держави може йти лише через розвиток самої людини – ніякої альтернативи цьому немає. До людей, які займають командні пости, висуваються найсерйозніші вимоги, тому вони мають пройти через складну багатоетапну процедуру відбору кращих з кращих. При висуванні людини на відповідальну посаду, треба керуватися насамперед її «морально-етичними» якостями. Громадяни повинні добре усвідомили, що у «світле» майбутнє вести суспільство неспроможні «темні» особистості. У країні повинні бути заборонені будь-які політичні партії, але повинна існувати ясна та зрозуміла ідеологія, яка спрямована на всебічний розвиток людської особистості. Коли приймаються якісь важливі рішення на державному рівні, то перед цим завжди треба порушувати питання: «наскільки щасливішими стануть люди в країні після ухвалення цього рішення?».

Перші особи держави – це насамперед духовні лідери, які на своєму прикладі, своїми діями повинні показувати іншим, яким має бути еталон справжньої високорозвиненої людини. Сучасні ж керівники – це, швидше за все, випадкові люди, які волею злого року були закинуті на вершину влади. При цьому мало мати лише досвід господарської роботи, хоча більшість навіть і його не мають. Багато правителів не тільки не розуміють, а й не знають, як має

відбуватися розвиток держави та розвиток людської особистості. Вони навіть не завжди мають «середній інтелект» і не можуть самостійно приймати рішення на державному рівні. Це також стосується їх численних радників та помічників.

До перших осіб держави мають пред'являтися найвищі вимоги. Дивують внутрішні моральні риси багатьох керівників держав, які зовсім не розуміють, що знаходяться не на своєму місці. Замість того, щоб дбати про розвиток країни, вони зайняті вирішенням своїх власних проблем або лобіюванням інтересів, окремих груп впливу. Уявіть вихователів у дитячому садку, які замість того, щоб виховувати дітей, крадуть у них під час «тихої години» цукерки з їхніх шафок.

Ситуація з керівництвом у багатьох країнах схожа на ситуацію з новели Проспера Меріме «Таманго». Суть якої полягає в тому, що на невільницькому судні виник бунт, внаслідок якого невільники захопили корабель, усю команду викинули за борт, а самі залишилися посеред моря на судні, не маючи жодного поняття, як їм треба керувати.

При цьому переважна більшість населення також не розуміє, яким має бути науковий розвиток суспільства. Люди глибоко помилково припускають, що життя може бути тільки таким, яким воно є. Насправді ж життя може бути зовсім іншим. Воно може бути змінено до невпізнання. Багато в цьому залежить від правителів, але багато залежить і від самих людей.

Доти, доки держави змагатимуться між собою у нарощуванні військової могутності, ні про який щасливий розвиток суспільства не може йтися мова. Ця гонка озброєнь має бути зупинена раз і назавжди. Всі ці колосальні витрати, спрямовані на гонку озброєнь, могли бути використані для мирного будівництва. Як правильно помітив український письменник О. Гончар у романі «Собор»: «Оружжя все більшає в розмірах, а люди щодалі меншають».

Лібералізм – один із способів руйнування держави. Лібералізм передбачає, що якщо кожен говоритиме що завгодно й робитиме що завгодно, це призведе до розквіту суспільства. Варто зазначити, що до розвитку економіки, до появи різноманітних споживчих товарів і послуг це дійсно

призводить, але на розвиток особистості в позитивному плані, ніяк не впливає – тільки гальмує.

Сучасна ліберальна економіка, яка прийнята в більшості країн світу, стимулює такі порочні якості як жадібність, сріблολюбство, егоїзм, скупердяйство, вона і є справжнім гальмом на шляху духовного розвитку та «морально-етичного» прогресу. Завдання людини перед Вищими силами полягає, навпаки, у підвищенні рівня свідомості, у розвитку людських якостей. Розвиток особистості не можна кидати на самоплив, особливо коли особистість не має високого рівня свідомості, тут потрібна наполеглива цілеспрямована робота на державному рівні. Варто звернути увагу на те, що для високорозвиненої особистості «свідомість визначає буття», а для слаборозвиненої – «буття визначає свідомість».

Насамперед ми повинні ліквідувати в людях вади, які гальмують розвиток особистості. Необхідно створити в суспільстві таку атмосферу, щоб для пороків не було ніякого сприятливого середовища. Велике завдання у вирішенні цього питання покладається на освіту, науку, культуру, релігію.

Якщо при цьому керівництві країною, в країні процвітає вульгарність, безкультурність, аморальність, нелюдськість, антигуманізм, то це керівництво веде країну в прірву. Якщо немає розвитку особистості, то є її деградація. Іншого не дано. Якщо в країні зникає людяність, то слідом за нею зникає і громадянське суспільство, а потім і сама держава.

Все прогресивне людство має об'єднатися, щоб на Землі перемогло справедливе і гуманне суспільство заради миру в усьому світі. І не «пролетарі», і не «олігархи» не вирішать цього питання. Тільки наукове управління розвитком нашого суспільства та особистості, з урахуванням нового Космічного мислення, яке буде враховувати духовні закони світобудови, здатне змінити розвиток людської цивілізації на краще.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гурарий Л. А., Мямлин В. В. Этика как фундаментальный закон мироздания. *Modern research in science and education*. The 8th International

scientific and practical conference (April 4-6, 2024) BoScience Publisher, Chicago, USA. Pp. 371-383.

2. Мямлін В. В. До питання про недопустимість відставання морально-етичного прогресу від науково-технологічного прогресу. *Innovative development of science, technology and education*. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2023. Pp. 553-565.

3. Мямлін В. В. Економіка + мораль: синергія розвитку. *Proceedings of the 2nd International scientific and practical conference*. Barca Academy Publishing. Madrid, Spain. 2023. Pp. 332-340.

4. Мямлин В. В. Какая парадигма нужна экономической теории для эффективного социально-экономического развития. *Eurasian scientific discussions*. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. Barca Academy Publishing. Barcelona, Spain. 2022. Pp. 469-475.

5. Мямлин В. В. Модель высокоэффективной макроэкономики и формирование разумных материальных потребностей. *Modern research in world science*. Proceedings of the 10th International scientific and practical conference. SPC «Sci-conf.com.ua». Lviv, Ukraine. 2022. Pp. 1112-1119.

6. Мямлін В. В. Модель ефективного функціонування економіки як аналог універсальних законів Світоустрою. *Проблеми та перспективи розвитку залізничного транспорту*. Матеріали 82 Міжн. наук.-практ. конф. 20-21 квітня 2023 р. Дніпро : УДУНТ, 2023. С. 141-143.

7. Мямлин В. В. Основные принципы функционирования модели высокоэффективной национальной экономики и её связь с учением Живой Этики. *Modern research in science and education*. Proceedings of the 2th International scientific and practical conference. BoScience Publishing. Chicago, USA. 2023. Pp. 462-472.

8. Мямлин В. В. Про абсолютное несоответствие экономических законов естественному порядку вещей в природе. *Science, innovations and education: problems and prospects*: Proceedings of the 7th International scientific

and practical conference. SPN Publishing Group. Tokyo, Japan. 2022. Pp. 780-789.

9. Мямлин В. В. Роль высокоэффективной макроэкономической модели в повышении уровня сознания человека. *Innovations and prospects of world science*. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2022. Pp. 280-290.

10. Мямлін В. В. Соціально-економічна модель високоморальної та високоефективної країни: утопія чи можлива реальність?! *Review of transport economics and management*, 2024, Iss. 12 (28). Pp. 240-255. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2024/328221>.

11. Мямлін В. В. Соціально-економічна утопія: як повинна бути улаштована майбутня щаслива держава, і що для цього треба зробити! *Science in the modern world: innovations and challenges*. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Toronto, Canada. 2024. Pp. 454-467.

12. Мямлін В. В. Сучасна парадигма соціально-економічного розвитку: якою вона має бути? *Наука та прогрес транспорту*, 2022. № 3-4 (99-100). С. 14-24. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2022/275707>.

13. Мямлін В. В. Теоретико-методологічні основи формування принципів функціонування безінфляційної високоефективної макроекономічної системи на базі концепції нового космічного світогляду. *Review of transport economics and management*, 2025, Iss. 13 (29). Pp. 165-185. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2025/339652>.

14. Мямлін В. В. У чому має полягати реальна ефективність соціально-економічного розвитку країни? *Modern research in world science*. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. SPC-Sci-conf.com.ua. Lviv, Ukraine. 2022. Pp. 757-763.

15. Мямлін В. В. Як так вийшло, що «людина розумна» створила «цей безумний, безумний, безумний, безумний світ»? *Scientific achievements of contemporary society*. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. Cognum Publishing House. London, United Kingdom. 2025.

Рр. 752-765.

16. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.

17. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний «двигун»? *Світ*. 2018. № 3-4. С. 3.